

DARIA PRACKA

TADEUSZ PRACKI

Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

**PIELGRZYMI NADZIEI W STOWARZYSZENIU
CUDOWNEGO MEDALIKA
– KU CZCI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY NIEPOKALANIE POCZĘTEJ
POLSKI WKŁAD W NADANIE PRZYWILEJÓW I ODPUSTÓW
CUDOWNEMU MEDALIKOWI ORAZ ZATWIERDZENIE
STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA**

Słowa kluczowe: Niepokalana, Cudowny Medalik, Stowarzyszenie Cudownego Medalika, ks. Franciszek Domoradzki CM, arcybiskup Józef Bilczewski, ks. Antoni Fiat CM

Nauka o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, znajdująca się w depozycie wiary świętej Kościoła powszechnego, nabrała rozgłosu i blasku dopiero w czasach niedawnych. Jej dogmatyczne określenie nastąpiło w Bazylice św. Piotra w Rzymie 8 grudnia 1854 r. Bullą *Ineffabilis Deus* papieża Piusa IX, w obecności 54 kardynałów i 140 arcybiskupów oraz biskupów. W znacznej mierze przyczyniły się do tego objawienia Najświętszej Maryi Panny w 1830 r. s. Katarzynie Laboure, nowicjuszcze Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia Świętego Wincentego à Paulo. Katarzyna Laboure, urodziła się 2 maja 1806 r. Do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia wstąpiła z początkiem 1830 r. Przeważającą część swojego życia spędziła, posługując w przytułku dla starców d’Enghien na przedmieściu Paryża. Tam też zakończyła swoje pokorne i ciche życie 31 grudnia 1876 r. Została beatyfikowana 28 maja 1933 r. przez Piusa XI, a kanonizowana 27 lipca 1947 r. przez Piusa XII¹.

Objawienia Najświętszej Maryi Panny s. Katarzynie następowały w kaplicy Sióstr Miłosierdzia Świętego Wincentego à Paulo, przy Rue du Bac w Paryżu. Matka Przenajświętsza poleciła nowicjuszcze, aby został wybity medalik, którego wzór ukazała siostrze 27 listopada 1830 r. Po uzyskaniu zgody arcybiskupa Paryża Hyacinthe-Louis de Quelen, wybicie medalików zlecono paryskiemu złotnikowi

¹ Księga Pamiątkowa Trzechsetlecia Zgromadzenia Księżąt Misjonarzy 1625–1925, Nakład i Wydawnictwo Księżąt Misjonarzy, Kraków 1925, 297–303.

Adrienowi Vachette. Ich masowa dystrybucja zbiegła się z wybuchem epidemii cholery w 1932 r.^{2, 3, 4}.

Różne cuda uzdrowień i nawróceń, jakie następowały u osób, które nosiły go z wiarą na szyi, sprawiły, że wkrótce został powszechnie nazwany Cudownym Medalikiem. Od początku był entuzjastycznie rozdawany i przyjmowany w setkach tysięcy. Sprawilo to, że w krótkim czasie stał się bardzo popularnym sakramentalium. Doszło równocześnie do spopularyzowania inwokacji, jaką ukazała na medalu Matka Boża. Jej treść daje po dziś dzień głęboki wyraz dogmatyczny: *O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy*. Zgodnie z życzeniem Matki Bożej modlitwa ta została umieszczona na awersie medalika. Niewątpliwie, mnogość nadzwyczajnych zdarzeń, uzdrowień, przynależności wiary w historiach ludzi noszących Cudowny Medalik, powodowało wyraźne ożywienie wiary w Niepokalane Poczęcie – niezrównany przywilej Maryi Królowej Nieba i Ziemi. Tym samym doświadczenie nadzwyczajnej opieki Matki Bożej bez grzechu poczętej, przyczyniło się do przygotowania Kościoła powszechnego na przyjęcie dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Dziewicy Maryi w 1854 r.⁵.

Znamienny wpływ na historię rozwoju czci do Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej Poczętej na początku XX w. miało dwóch polskich kapłanów. Na przełomie 1904 i 1905 r. wśród duchowieństwa zbudziło się pragnienie, aby medalik Najświętszej Maryi Panny otrzymał przywileje i odpusty na równi z istniejącym szkaplerzem Najświętszej Maryi Panny – zwanym Niebieskim Szkaplerzem. Niezwykle pokorny polski kapłan, misjonarz Zgromadzenia Misji Świętego Wincenego à Paulo, proboszcz wiejskiej parafii pod Krakowem, ks. Franciszek, Ksawery Domoradzki CM, kieruje list do ówczesnego Metropolity Lwowskiego, obrządku łacińskiego, arcybiskupa Józefa Bilczewskiego⁶. Zawiera w nim serdeczną prośbę,

² Stowarzyszenie Cudownego Medalika N.M.P., Nakładem Księży Misjonarzy, Kraków 1910, 2, 1–25.

³ Wiadomość o Cudownym Medaliku Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, Drukarnia E. i dr K. Kozińskich. Kraków 1913, 1–4.

⁴ Księga Pamiątkowa Trzechsetlecia Zgromadzenia Księży Misjonarzy 1625–1925, art. cyt., 297–303.

⁵ Tamże.

⁶ Ksiądz Józef Bilczewski (26 IV 1860–20 III 1923 r.) polski arcybiskup lwowski obrządku łacińskiego, profesor teologii dogmatycznej na Uniwersytecie Lwowskim, rektor tego Uniwersytetu. Święty kościoła katolickiego.

6 lipca 1884 r. przyjął święcenia kapłańskie. W 1885 r. pełnił posługę kapłańską w parafii św. Bartłomieja w Mogile koło Krakowa. W latach 1885–1886 studiował na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Wiedeńskiego, gdzie w ciągu 2 lat uzyskał stopień doktora teologii. W latach 1886–1887 studiował na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, a w 1888 r. teologię dogmatyczną w Instytucie Teologicznym w Paryżu. W 1891 r. mianowany został profesorem nadzwyczajnym dogmatyki specjalnej i objął katedrę dogmatyki szczegółowej na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Lwowskiego. W 1893 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. W roku akademickim 1896–1897 był dziekanem Wydziału Teologii, a w 1900 r. został rektorem. 17 grudnia 1900 r. Papież Leon XIII ustanowił go arcybiskupem lwowskiego obrządku łacińskiego.

Dzięki jego staraniom, zainspirowany prośbą ks. Franciszka Domoradzkiego CM, 3 czerwca 1905 r. Ojciec Święty Pius X, zatwierdza przywileje i odpusty dla Cudownego Medalika oraz zatwierdza Stowarzyszenie Cudownego Medalika, którego zakres dla całego Kościoła powszechnego ustanawia w 1909 r.

Fot. 1. Ksiądz Franciszek, Ksawery Domoradzki CM
(1842–1918; początek XX w.
Archiwum Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy
w Krakowie)

aby Jego Eminencja podjął starania w Stolicy Apostolskiej o przyznanie przez Ojca Świętego, Piusa X przywilejów i odpustów Cudownemu Medalikowi oraz utworzenia dla Kościoła powszechnego Stowarzyszenia Cudownego Medalika. Inicjatywa ks. Domoradzkiego CM zostaje entuzjastycznie przyjęta przez Arcybiskupa Lwowskiego.

Na początku 1905 r. metropolita lwowski, pielgrzymował wraz z polską młodzieżą do Rzymu. Już na miejscu otrzymał pozwolenie na prywatną audiencję u Ojca Świętego Piusa X. 4 kwietnia, arcybiskup J. Bilczewski podczas prywatnej audiencji poprosił papieża o udzielenie Cudownemu Medalikowi Najświętszej Maryi Panny tych samych przywilejów i odpustów, jakie uzyskał szkaplerz Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Panny Maryi. Ojciec Święty udzielił pozwolenia, aby Arcybiskup rozpoczął stosowne postępowania. Po powrocie z Rzymu arcybiskup J. Bilczewski przesłał do Ojca Świętego stosowny list, pod którym podpisali się również: biskup przemyski Józef Pelczar, biskup tarnowski Leon Wałęga, biskup lwowski Karol Hryniewiecki, arcybiskup greko-katolicki hrabia Andrzej Szeptycki oraz arcybiskup lwowski obrządku ormiańskiego Józef Teodorowicz^{7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14}.

W listopadzie 1905 r. zwołał pierwszy na ziemiach polskich Kongres Mariański poświęcony Najświętszej Maryi Pannie. Był wielkim czcicielem Matki Bożej Częstochowskiej Królowej Polski, uważając jej kult za jeden z najważniejszych czynników w zjednoczeniu i odrodzeniu Narodu w latach zaborów. Po kradzieży Koron Jasnogórskiej Pani w nocy z 22 na 23 września 1909 r. arcybiskup Bilczewski uprosił u papieża Piusa X złote korony dla obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej, które 21 kwietnia 1910 r. jako główny organizator tego dzieła, wraz z delegacjami ze wszystkich zaborów, odebrał z rąk Piusa X. Konsekwencją tego był zakaz jego uczestnictwo w koronacji obrazu, która odbyła się 22 maja 1910 r., wydany przez władze carskie. Wiązało się to z faktem, że arcybiskup Bilczewski wcześniej sprzeciwił się, aby nowe korony zostały ufundowane przez rosyjskiego cara.

Dzięki jego staraniom Pius XI wydał dekret, w którym potwierdzał kult Matki Bożej jako Królowej Korony Polskiej i ustanowił na 3 maja liturgiczne święto Królowej Korony Polskiej dla całej Polski.

Umiera po ciężkiej chorobie 20 marca 1923 r. Jeszcze za życia mówiono o nim jak o świętym. Papież Pius XI nazwał go jednym z największych Biskupów Świata. 26 czerwca 2001 r. został beatyfikowany przez Jana Pawła II, a 23 października 2025 r. kanonizowany przez papieża Benedykta XVI. Archiwum Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy (AMS), sygn. V/105, Rękopis ks. Franciszka Domoradzkiego, 13.11.1896.

⁷ Archiwum Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy (AMS), sygn. V/105, Rękopis ks. Franciszka Domoradzkiego, 13.11.1896.

⁸ AMS, sygn. II.1/002, Biały Kamień, Akta Domu Zgromadzenia Księża Misjonarzy, sygn. II.1/

Fot. 2. Galicja w 1905 r. (opracowanie własne na podstawie: dziennikpolski24.pl; commons.wikimedia.org; pl.wikipedia.org)

3 czerwca 1905 r. papież Pius X nadał Cudownemu Medalikowi przywileje i odpusty, jakie uzyskał szkaplerz Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, oraz zatwierdza Stowarzyszenie Cudownego Medalika.

W 1906 r. przełożony generalny Zgromadzenia Księża Misjonarzy Świętego Wincentego à Paulo, udał się do Ojca Świętego z prośbą o nadanie Stowarzyszeniu Cudownego Medalika charakteru międzynarodowego. Papież Pius X chętnie wyraził zgodę 16 grudnia 1906 r.^{15, 16, 17}

II.1, Jezierzany, Parafia pw. św. Anny. Akta i korespondencja Domu Zgromadzenia Księża Misjonarzy, Listy ks. Franciszka Domoradzkiego z lat 1904–1906 w sprawie Stowarzyszenia Najświętszej Maryi Panny Niepokalanego Poczętej od Cudownego Medalika.

⁹ Acta PII PP. X, Litterae Apostolicae Superior generalis pro tempore Congregationis missionis declaratur generalis director Sodalitatis immaculatae Conceptionis a sacro numismate z 8.07.1909, „Acta Apostolicae Sedis”, 15.09.1909, I, vol. 1, nr 17, 669–671.

¹⁰ Stowarzyszenie Cudownego Medalika N.M.P., art.cyt., 1–25.

¹¹ Wiadomość o Cudownym Medaliku Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, art.cyt., 1–4.

¹² Księga Pamiątkowa Trzechsetlecia Zgromadzenia Księża Misjonarzy 1625–1925, art.cyt., 297–303.

¹³ S. Janacek, S. Rospond. *Bibliografia Misjonarska 1651–1988*, Biblioteka Zgromadzenia Księża Misjonarzy, sygn. Czyt. VIII/13, Kraków, 1988, 52–53.

¹⁴ W. Rakocy, *Nowenna ku czci Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik (2021–2023)*, Przewodnik, Wydawnictwo Instytutu Teologicznego Księża Misjonarzy, Kraków, 2021, 11.

¹⁵ AMS, sygn. II.1/002, Biały Kamień, art.cyt.

¹⁶ Stowarzyszenie Cudownego Medalika N.M.P., art.cyt., 1–25.

¹⁷ Księga Pamiątkowa Trzechsetlecia Zgromadzenia Księża Misjonarzy 1625–1925, art.cyt., 297–303.

W 1909 r. ks. Antoni Fiat CM, przełożony generalny Zgromadzenia Księża Misjonarzy Świętego Wincentego à Paulo, przedłożył Stolicy Apostolskiej do zatwierdzenia Statut Stowarzyszenia Cudownego Medalika, który Ojciec Święty Pius X zatwierdził 8 lipca 1909 r.^{18, 19, 20}.

3 czerwca 2026 r. minęła 121. rocznica powstania dla Kościoła polskiego Stowarzyszenia Cudownego Medalika oraz zatwierdzenia przez papieża Piusa X przywilejów i odpustów Cudownemu Medalikowi. Brzemenna w Boże owoce inicjatywa polskiego ks. Ksawerego Domoradzkiego ze Zgromadzenia Księża Misjonarzy Świętego Wincentego à Paulo Franciszka, w krótkim czasie rozszerzyła się na cały glob, jest dla nas dowodem na potęgę charyzmatu wincentyńskiego, *Ubogim głosić Dobrą Nowinę posłał mnie Pan*.

Apostolska misja świeckich czcicieli Najświętszej Maryi Panny Objawiającej Cudowny Medalik polega na świadczeniu codziennym życiem w obecności Niepokalanej, że Bóg jest Miłością. Apostołowanie Cudownymi Medalikami w obecnych czasach pozwala dynamicznie rozwijać się Kościołowi w potrzebie, jaki stanowią świeccy we wspólnocie z osobami konsekrowanymi i duchownymi.

„Wszystko z Niepokalaną!”

Ksiądz Franciszek, Ksawery Domoradzki CM zmarł 1918 r. Autorom nie udało się dotąd odnaleźć dokumentów o dokładnej dacie śmierci, jak również miejsca, gdzie spoczywają jego doczesne szczątki.

Stowarzyszenie Cudownego Medalika ofiarowało w intencjach ks. Franciszka, Ksawerego Domoradzkiego CM Msze Święte w kościołach Jubileuszowych Zgromadzenia Misji.

Mamy nadzieję, że poznamy ostatni okres życia księdza Franciszka.

Załącznik

Odpowiedź Ojca Świętego Piusa X z dnia 8 lipca 1909 r.^{21, 22} na list Przełożonego Generalnego Zgromadzenia Księża Misjonarzy ks. Antoniego Fiata CM.

Na wieczną rzecz pamiętkę.

– Ukochany syn nasz, ksiądz Antoni Fiat, Przełożony generalny Zgromadzenia Misji i Sióstr Miłosierdzia, doniósł Nam, iż w bardzo wielu diecezjach świata katolickiego istnieje pobożne Stowarzyszenie Niepokalanego Poczęcia od Cudownego Medalika i nosi nazwę „Stowarzyszenie Cudownego Medalika”, cel zaś i statut tego stowarzyszenia mieści się w następujących artykułach; a mianowicie:

¹⁸ Acta PII PP. X, Litterae Apostolicae Superior generalis pro tempore Congregationis missionis declaratur generalis director Sodalitatis immaculatae Conceptionis a sacro numismate z 8.07.1909, „Acta Apostolicae Sedis”, 15.09.1909, I, vol. 1, nr 17, 669–671.

¹⁹ Stowarzyszenie Cudownego Medalika N.M.P., art.cyt., 1–25.

²⁰ Księga Pamiątkowa Trzechsetlecia Zgromadzenia Księża Misjonarzy 1625–1925, art.cyt. 297–303.

²¹ Acta PII PP. X, Litterae Apostolicae Superior generalis pro tempore Congregationis missionis declaratur generalis director Sodalitatis immaculatae Conceptionis a sacro numismate z 8.07.1909, „Acta Apostolicae Sedis”, 15.09.1909, I, vol. 1, nr 17, 669–671.

²² Wiadomość o Cudownym Medaliku Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, art.cyt., 1–4.

Art. I. Stowarzyszenie Niepokalanej Dziewicy od Cudownego Medalika jest jakby żywą i nieustanną pamiątką objawienia się Niepokalanej Dziewicy Marii w 1830 r., którego to objawienia uroczystość obchodzi się co roku 27 listopada. W czasie tego objawienia sama Najświętsza Dziewica okazała wzór tego medalika, który wkrótce rozszedł się po całej kuli ziemskiej, a przez narody został nazwany „cudownym” z powodu łask, które codziennie Pan Bóg rozdawał przezeń.

Art. II. Stowarzyszenie wzięło sobie za cel oddawać należną cześć Marii bez zmyy pierwotnej poczętej, już to przez własne udoskonalenie, już też przez wywieranie zbawien- nego wpływu na otoczenie. Zachętą do tego jest sam święty medalik i przez symbol na nim wyrażony, i przez swą skuteczność służąc równocześnie za wzór i dźwignię do osiągnięcia zamierzonego celu.

Art. III. Stowarzyszeniem zaprowadzonym w sposób przepisany kierują w poszczegól- nych diecezjach dyrektorzy diecezjalni mianowani przez miejscowych ordynariuszy, kierują zaś nim według jego ducha, praw i zwyczajów w zależności od jednego dyrektora general- nego.

Art. IV. Stosownie do zezwolenia Naszego z dnia 3 czerwca 1905 r. Stowarzyszenie Niepokalanego Poczęcia od Cudownego Medalika posiada te same odpusty i przywileje, jakimi cieszy się Stowarzyszenie Szkaplerza Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, zwanego zwyczajnie stowarzyszeniem szkaplerza niebieskiego.

Art. V. Do tego stowarzyszenia mogą należeć wszyscy wierni obojga płci i korzystać z jego przywilejów, byle tylko nosili na sobie zawieszony na szyi święty medalik, poświę- cony i nałożony im przez kapłana do tego upoważnionego, według formuły, zatwierdzonej przez poprzednika naszego śp. Leona XIII dnia 19 kwietnia 1895 r.

Art. VI. Główne święto stowarzyszenia przypada na dzień 27 listopada, kiedy to ob- chodzi się pamiątkę objawienia się Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej od Cu- downego Medalika.

Art. VII. Należący do stowarzyszenia nie zaciągają żadnych nowych zobowiązań, sta- rać się tylko winny powtarzać jak najczęściej wezwanie wypisane na Cudownym Medaliku: „O Marjo, bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Obecnie, kiedy to tak pożyteczne stowarzyszenie rozszerzyło się za łaską Boską między najodleglejszymi ludami i narodami, mimo odległości krain i mórz rozległych, jego dobro duchowe wymaga, by jego kierownictwo powierzyć dyrektorowi generalnemu, naznaczo- nemu przez Stolicę Apostolską. Sądzymy zatem, że do powyższego statutu tegoż stowarzy- szenia należy dodać co następuje: Na mocy pełni władzy Naszej apostolskiej niniejszym raz na zawsze, celem nadania jednolitego kierunku i trwałości stowarzyszeniu Niepokalanego Poczęcia od Cudownego Medalika, postanawiamy i rozkazujemy, aby jego dyrektorem gene- ralnym tak teraz, jak i później był każdorazowy Przełożony Generalny Zgromadzenia Misji oraz Sióstr Miłosierdzia tem bardziej, że ten medalik został objawiony przez Matkę Bożą jednej z tych Sióstr, mianowicie czcigodnej słudze Bożej Katarzynie Laboure. Wreszcie z powodu trudności, jakie pociąga za sobą zapisywanie członków do księgi stowarzyszenia, zwłaszcza w czasie misji, również powagą Naszą apostolską łaskawie niniejszym zwalnimy od tego obowiązku. Postanawiamy, iż niniejsze pismo nasze jest pozostanie na zawsze trwałe ważne i skuteczne i zawsze pełny i całkowity skutek swój mieć i wywierać będzie... itd. Dany w Rzymie u świętego Piotra pod pieczęcią Rybaka dnia 8 lipca 1909 r. Pontyfikatu Naszego roku szóstego

R. kard. Merry del Val, sekretarz Stanu”

Podziękowania

Uprzejmię dziękujemy
ks. WACŁAWOWI UMIŃSKIEMU CM,
ks. DARIUSZOWI BUDZYŃSKIEMU CM z Archiwum Polskiej Prowincji Zgromadzenia
Księży Misjonarzy w Krakowie oraz
p. DAGMARZE BATKO z Biblioteki Zgromadzenia Księży Misjonarzy za wszelką udzieloną pomoc.

BIBLIOGRAFIA

- Archiwum Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Misjonarzy (AMS), sygn. V/105, Rękopis ks. Franciszka Domoradzkiego, 13.11.1896.
AMS, sygn. II.1/002, Biały Kamień. Akta Domu Zgromadzenia Księży Misjonarzy, sygn. II.1/II.1, Jezierzany. Parafia pw. św. Anny. Akta i korespondencja Domu Zgromadzenia Księży Misjonarzy, Listy ks. Franciszka Domoradzkiego z lat 1904–1906 w sprawie Stowarzyszenia Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej od Cudownego Medalika.
Acta PII PP. X, Litterae Apostolicae Superior generalis pro tempore Congregationis missionis declaratur generalis director Sodalitatis immaculatae Conceptionis a sacro numismate z 08.07.1909. „Acta Apostolicae Sedis”. 15.09.1909, I, vol. 1, nr 17, 669–671.
Stowarzyszenie Cudownego Medalika N.M.P. Nakładem Księży Misjonarzy. Kraków 1910, 2, 1–25.
Wiadomość o Cudownym Medaliku Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny. Drukarnia E. i dr K. Kozińskich. Kraków. 1913, 1–4.
Księga Pamiątkowa Trzechsetlecia Zgromadzenia Księży Misjonarzy 1625–1925. Nakład i Wydawnictwo Księży Misjonarzy. Kraków 1925, 297–303.
S. Janacek, S. Rospond, *Bibliografia Misjonarska 1651–1988*, Biblioteka Zgromadzenia Księży Misjonarzy, sygn. Czyt. VIII/13, Kraków. 1988, 52–53.
Waldemar Rakocy, *Nowenna ku czci Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik (2021–2023). Przewodnik*. Wydawnictwo Instytutu Teologicznego Księży Misjonarzy. Kraków, 2021, 11.

PILGRIMS OF HOPE IN THE MIRACULOUS MEDAL ASSOCIATION – IN HONOR OF THE BLESSED VIRGIN MARY IMMACULATELY CONCEIVED

POLISH CONTRIBUTION TO GRANTING PRIVILEGES AND INDULGENCES TO THE MIRACULOUS MEDAL AND APPROVAL OF THE MIRACULOUS MEDAL ASSOCIATION

Summary

The doctrine of the Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary attained broader recognition relatively late, largely as a result of the Blessed Virgin Mary apparitions of 1830 experienced by Sister Catherine Laboure, a novice of the Congregation of the Daughters of Charity of Saint Vincent de Paul. On 27 November 1830, the Mother of God revealed to her the design of a medal and instructed that it be minted, which subsequently took place in 1832. Numerous documented testimonies of healings and conversions contributed to the rapid dissemination of the medal, which came to be known as the Miraculous Medal.

At the beginning of the twentieth century, two Polish priests made a substantial contribution to the development of devotion to the Blessed Virgin Mary of the Immaculate Conception. In 1904,

Fr. Franciszek Ksawery Domoradzki CM, Vincentian missionary and village priest in the territory of the Austrian partition, submitted an initiative to Archbishop Józef Bilczewski of Lviv seeking the granting of privileges and indulgences to the Miraculous Medal, as well as the ecclesiastical approval of the Association of the Miraculous Medal. On 3 June 1905, the Apostolic See conferred the requested privileges and formally approved the Association. A subsequent milestone was the approval of its statutes for the universal Church by Pope Pius X on 8 July 1909, achieved through the efforts of the Superior General of the Congregation of the Mission, Fr. Antoni Fiat CM.

The apostolic mission of the devotees of the Blessed Virgin Mary of the Immaculate Conception within the Association of the Miraculous Medal consists in bearing witness to Christian life in the presence of the Immaculate One and in revealing the truth that God is love. The Apostolate of the Miraculous Medal constitutes a lasting and vital element in the development of the Church, both in Poland and throughout the world.

Key words: Immaculate, Miraculous Medal, Miraculous Medal Association, Father Franciszek Ksawery Domoradzki CM, Archbishop Józef Bilczewski, Father Antoni Fiat CM

Nota o Autorach

Daria PRACKA – doktor nauk medycznych. Moderator Stowarzyszenia Cudownego Medalika – Apostolatu Maryjnego Diecezji Bydgoskiej, Instruktorka Metod Rozpoznawania Płodności.

Kontakt e-mail: prackie@wp.pl

Tadeusz PRACKI – doktor nauk medycznych. Adiunkt na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Członek Rady Krajowej Stowarzyszenia Cudownego Medalika – Apostolatu Maryjnego w Polsce.

ORCID 0000-0001-8056-5703

Kontakt e-mail: tpracki@ukw.edu.pl